kümme aastat wangis seisma ja krono tõ kallal olema, katseks kas temma kahhetse= minne olleks tõsline olnud, ja kas temma selle pitka aia sees iggapiddi omma par= randatud meelt ja jummalakartlikko süd= dant teiste wangide heaks õppetuseks ol= leks tõeks tunnistanud. Kui se nenda saaks olla, siis temma piddi omma pridust jälle kätte sama.

Willem ei jätnud sest lotusest, mis temma peäle tõsteti, ühtegi tühjaks, waid sai päwast päwani ja aastast aastani ikka kõlbulissemaks ja waggamaks. — Kui kümme aastat möda, astus temma kui kohtowannemattest õigeks moistetud meh= heks ommast wangi põlwest wälja, sai omma au jälle kätte, ja jäi ilmalaitmata ja truiste selle ammeti peäle, mis olli en= nesele wallitsenud.

Teine willets loom, Arend nimmi, olli omma üllekohtuse mammenaga ühhe war= rastud walks passiga üsna kaugel ärra

ühhe wõõra rigisse sanud. Assutas en= nast omma kauni rahha warrandussega seäl ühhe sure linna sees, kus hakkas kaupmehhe ammetit. Kawwal, nenda kui lähhi ja lähhi olli, läks temmale essi otsa teik mis noudis wägga meelt möda korda. Sai peagi üsna rikkaks mehheks, kellele linna rahwas suurt aunstamist pakkusid ja kedda nemmad ka pärrast sedda en= neste kohtowannemaks wallitsesid. Sai ühhe kuulsa seltsi seest ennesele abbikasa murretseda, kellega temma monned head aastat rahho sees ja ommas maias höl= buga ellas. Korra järrele olli temma kolm last sanud, kellest temmal wägga hea meel olli, ja kedda temma süddamelikkult ar= mastas. Pealt nähti siis teik himmo möda wägga hästi korda minnema. Üh= hest tarwilisest asjast agga olli suur pu= dus: ei tunnud ühtegi rahho egga römo ommas süddames, sest römust ommeti ühtegi, mis meil Jummalas ja Jesusses

Eesti-ma rahwa Kalender 1852, lk. 23